

Corrine Weiler, directeur

Hoormij·NVVS heeft als doel de verbetering van de zorg voor en kwaliteit van leven voor mensen met gehoorverlies, tinnitus, hyperacusis, cholesteatoom en duizeligheids- en evenwichtsandoeningen door middel van betrouwbare voorlichting, informatie, ervaringsbijeenkomsten en belangenbehartiging.

hoormij·NVVS

Tante Sophie en de audicien

Mijn tante Sophie (89) is van het opgewekte en eigenwijze type. Ze is inmiddels al jaren weduwe en heeft geen kinderen, dus bezoek ik haar regelmatig. Met plezier overigens, want het is een leuk mens; humor en zelfspot zijn haar niet vreemd en ze is nog altijd helder van geest. Bepaald geen opgave om met haar op te trekken. Een aantal jaren geleden merkte ik echter dat haar gehoor achteruit ging, maar steeds als ik daarover begon, wilde ze dat niet erkennen. "Mijn oren doen het nog prima", zei ze dan, duidelijk geïrriteerd. Tante Sophie wilde er dus niet aan, maar het gehoorverlies was overduidelijk en beperkte haar steeds meer. Toen het twee jaar geleden niet meer hielp om het volume van de tv op maximaal te zetten, ging ze met tegenzin mee naar de audicien en begon ze toch maar aan hoortoestellen. Punt was dat ze die – zoals zovelen – niet voldoende droeg. Behalve dan als ze tv keek. Toen ik dat in de gaten kreeg, bleek dat het geluid voor haar te schel en te hard was. Daarnaast hoorde ze haar eigen stem op een vervelende manier en dus gebruikte ze de toestellen nauwelijks. Jammer, want voor gewenning is het, zoals u weet, belangrijk om ze tenminste 10 uur per dag te dragen.

Het kostte wat overredingskracht, maar toen ik haar in december bij het optuigen van haar kerstboom vroeg om een blik en veger en zij met de kerstballen aankwam, was ze bereid om met mij terug te gaan naar de audicien. Wat bleek: om haar gehoorverlies voldoende te corrigeren zou het toestel eigenlijk nog 'harder' moeten worden afgesteld. "Dat gaan we natuurlijk niet doen", zei mijn tante ferm. En dus moest er creatief worden nagedacht.

De audicien stelde voor de hoortoestellen juist iets naar beneden af te stellen en gaf duidelijke uitleg over het fenomeen 'gewenning'. Resultaat: tante Sophie gebruikt haar toestellen nu veel vaker en begint te wennen. Op deze manier kan het geluid alsnog langzaam worden opgevoerd tot een (voor haar) optimale hoorrevalidatie is bereikt. En ik heb er door deze creatieve interventie inmiddels vertrouwen in dat we daar komen. Zo ziet u maar hoe belangrijk uw creativiteit en communicatieve vaardigheden zijn als het gaat om het motiveren van uw cliënten. U kunt voorkomen dat hoorhulpmiddelen ongebruikt in een la verdwijnen en tegelijkertijd bijdragen aan een betere kwaliteit van horen én leven.